

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma:	2.Kf.700.384/2023/4.
A felperes:	Felperes (felperes címe.)
A felperes képviselője:	Független Rendőr Szakszervezet (felperesi képviselő címe) (eljáró kamarai jogtanácsos: dr. Oláh Tamás)
Az alperes:	Baranya Vármegyei Rendőr-főkapitányság (alperes címe)
Az alperes képviselője:	dr. Katona-Győr Patrícia kamarai jogtanácsos
A per tárgya:	megbízási díjjal kapcsolatos közszolgálati jogvita
A fellebbezést benyújtó fél:	alperes (8. sorszám alatt)
A fellebbezéssel támadott határozat:	Pécsi Törvényszék 10.K.700.133/2023/7. számú ítélete

Í T É L E T

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 25.000 (huszonötezer) forint másodfokú perköltséget.

A fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I N D O K O L Á S

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes a helységi Rendőrkapitányság állományában körzeti megbízott beosztásban teljesített szolgálatot. Az alperes a rendőrkapitányság illetékességi területén a felperes működési körzetét (település1, település2) is magába foglaló körzeti megbízotti csoport működési körzetet alakított ki. A felperes a beosztásához nem tartozóan rendszeresen látott el a körzeti megbízotti működési körzetén és a körzeti megbízotti csoport működési körzetén kívül járőri, járőrszolgálati és egyéb (átkísérési, rendezvénybiztosítási, határrendészeti, közlekedésrendészeti, COVID és vadászati ellenőrzési) feladatokat, melyek ellátásáért szolgálati panasz útján megbízási díj megfizetését kérte. alperes vezetője a határozatszám1 számú határozatával a szolgálati panaszt elutasította.

A felperes keresete

[2] A felperes keresetében kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest a 2019. augusztus 1. napjától 2022. július 31. napjáig terjedő időszakra bruttó 1.043.568 forint megbízási díj és késedelmi kamata megfizetésére. A megbízási díj mértékét a rendvédelmi illetményalap 75%-ban határozta meg. Keresetének jogalapjaként a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény (a továbbiakban: Hszt.) 71. § (1) bekezdés a), b) és c) pontjait, valamint (4)-(5) bekezdéseit jelölte meg.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[3] Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 1.043.568 forint megbízási díjat és annak késedelmi kamatát. Ítéletét – a körzeti megbízotti szabályzatról szóló 26/2015. (XII.9.) ORFK utasítás (a továbbiakban: KMB szabályzat) 2., 3/d., 15., 21. és 72/c. pontjaira figyelemmel – a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjára, valamint a belügyminiszter irányítása alatt álló rendvédelmi feladatokat ellátó szerveknél a hivatásos szolgálati beosztásokról és a betöltésükhöz szükséges követelményekről szóló 30/2015. (VI. 16.) BM rendelet 2. mellékletére alapította. Ítéletének indokolásában kiemelte, hogy a felperes által tartósan, visszatérő jelleggel, működési körzetén kívül is ellátott járőrszolgálati és egyéb feladatok nem tartoztak kinevezés szerinti beosztásához. Az alperes nem igazolta, hogy a felperes által megjelölt szolgálatok ellátása megfelelt volna a KMB szabályzat 21. pontja szerinti feltételeknek; a felperest a különleges jogrend időszakában történt feladatellátás vonatkozásában is megillette a megbízási díj. Kiemelte, hogy a munkáltató a kinevezés szerinti beosztás keretein belül határozhatja meg a munkaköri leírásban a ténylegesen ellátandó feladatokat, amelyeket a hivatásos állomány tagja jogosult és köteles ellátni, azonban jogellenes az olyan gyakorlat, amikor a munkáltató a munkakör részének tekinti egy másik munkakör akár átmeneti, akár tartós feladatának ellátását. Mivel a felperes a munkáltató utasítása alapján visszatérően, rendszeresen ellátott a beosztásába nem tartozó többletfeladatokat a működési körzetén kívül, ezért részére a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja alapján e feladatok után megbízási díj jár. A megbízási díj havi összegét a kereseti kérelemmel egyezően, valamennyi szempont összességében történő

mérlegelésével a rendvédelmi illetményalap 75 %-ban határozta meg, figyelemmel a hosszú időszak vonatkozásában rendszeres jelleggel ellátott feladatokra.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[4] Az elsőfokú ítélettel szemben az alperes terjesztett elő fellebbezést, melyben annak megváltoztatásával elsődlegesen a kereset elutasítását, másodlagosan a marasztalási összeg mérséklését kérte. Álláspontja szerint a körzeti megbízotti csoport rendeltetésére tekintettel – a KMB szabályzat 15. és 72/c. pontjaira figyelemmel – a felperes jogszerűen láthatott el saját működési körzetén kívül, de a csoport működési körzetén belül akár járőri feladatokat is. A felperes nem látott el rendszeresen a működési körzetén kívül beosztásához nem tartozó feladatot, a 36 hónap alatt ellátott 91 eset nem értelmezhető rendszeres többletfeladat-ellátásnak. A felperes a KMB szabályzat 37. pontja szerinti közterületi tevékenységet látott el, ezért nem jogosult a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja alapján megbízási díjra. Az elsőfokú bíróság megállapításával szemben a rendezvénybiztosítás, meccsbiztosítás a körzeti megbízott feladatai közé tartozik. A különleges jogrenddel kapcsolatban kifejtette, hogy a KMB szabályzat 21. pont c) alpontja szerint pusztán eseti jelleggel vonta el a felperest működési körzetéből, aki ennek során többletfeladatot nem végzett, megbízási díjra nem jogosult. Hivatkozva a belügyminiszter irányítása alá tartozó rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományát érintő személyügyi igazgatás rendjéről szóló 31/2015. (VI. 16.) BM rendelet (a továbbiakban: 31/2015. BM rendelet) 35. § (6) bekezdésére, sérelmezte a megbízási díj mértékét is, mivel az eseti jelleggel ellátott, beosztásához nem tartozó feladatok csekély számuknál fogva nem jelentettek komoly többletterhet és nem nehezítették meg a felperes körzeti megbízotti feladatainak ellátását, azok szélesebb szaktudást nem igényeltek. Fenntartotta azt az álláspontját, hogy a felperes által elvégzett feladatokat lefedő beosztások a felperes beosztásánál alacsonyabb besorolásúak voltak, melyeket a felperes mindvégig magasabb illetményért látott el. A körzeti megbízott és a járőr alapvetően rendészeti feladatokat lát el, a feladatok párhuzamosak, azonosak, átfedik egymást, ezért a megbízási díj elsőfokú ítéletben alkalmazott mértéke indokolatlan.

[5] A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. Utalt rá, hogy az alperes a fellebbezésben nem hivatkozott olyan körülményre, amelyet az elsőfokú bíróság ne vizsgált volna meg. Kiemelte, hogy a KMB szabályzat egyértelműen meghatározza, hogy a körzeti megbízott járőrfeladatokat milyen szűkítésekkel hajthat végre, és rámutatott, hogy a körzeti megbízott nem vehető igénybe (csoport) működési körzetén kívüli, valamint, ha a járőrpár másik tagja mellette nem járőr, járőrszolgálati feladatokra. A megbízási díj mértékével összefüggésben hivatkozott az irányadó bírói gyakorlatra, valamint utalt e körben is a körzeti megbízotti és a járőr beosztások és az azokhoz tartozó feladatok különbségeire.

A másodfokú bíróság döntése és annak jogi indokai

[6] A fellebbezés – az alábbiak szerint – megalapozatlan.

[7] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Kp. 108. § (1) bekezdése szerint a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem keretei között bírálta felül. A másodfokú eljárás terjedelme vizsgálatakor az ítéltábla figyelembe vette, hogy az alperes a tényállás tisztázottsága tekintetében eljárásjogi jogszabálysértést nem állított, az ítélet anyagi jogi álláspontjának felülvizsgálatát kérte a másodfokú bíróságtól, továbbá az összecszerűség körében az elsőfokú bíróság által elvégzett mérlegelést vitatta. A jogorvoslati eljárás szabta keretek között a másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a releváns jogszabályi rendelkezéseket megfelelően alkalmazta, ítéletének indokolásában e döntése indokait részletesen kifejtette, amellyel – a tényállás rögzítése mellett az indokolás kiegészítésével – a másodfokú bíróság az alábbiak szerint értett egyet.

[8] A felek közötti jogvita alapvető kérdését a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjában foglalt feltételek teljesülése jelentette, tekintettel arra, hogy az alperes álláspontja szerint a felperes által ellátott feladatok beosztásának részét képezték, azok többletfeladat jellege nem támasztható alá. Az ezzel kapcsolatos megállapítások az elsőfokú ítélet anyagi jogi álláspontjának felülbírálatához tartoznak, és a felek eltérő jogértelmezéséből fakadnak, amely jogértelmezéseket azonban a Kúria már a fellebbezésben felvetett valamennyi jogszabálysértés-állítás esetében elvégezte.

[9] A Hszt. 71. § (1) bekezdésének c) pontja szerint a hivatásos állomány arra alkalmas tagja átmenetileg megbízható a szolgálati beosztásához nem tartozó feladatkör ellátásával, többletfeladatként. Erre figyelemmel az alperes jogszerűen utasíthatta a felperest olyan feladatok elvégzésére, melyek a képzettségéhez, végzettségéhez, szakmai tapasztalatához kapcsolódtak és ahhoz igazodtak. Ugyanakkor hangsúlyozandó: az alperesnek az a joga, hogy a felperest a körzeti megbízotti beosztásához tartozó feladatok mellett más feladatok elvégzésére utasíthatja, nem sértheti a felperes kinevezése szerinti beosztását, továbbá az utasítás teljesítése esetén az érintett ellenszolgáltatásra való jogosultságát. Ha a felperes a megbízást az eredeti szolgálati beosztásának ellátása mellett végzi, a többletszolgálatért díjazásra jogosult [Hszt. 71. § (5) bekezdés].

[10] Az alperesnél a felperes körzeti megbízotti beosztása az állománytáblában rendszeresített és a kinevezésében rögzített szolgálati beosztás (munkakör). Helyesen utalt az elsőfokú ítélet az e körben következetes bírói gyakorlatra (Kf.VII.39.247/2020/4., Kf.VII.39.389/2021/4., Kf.VII.39.523/2021/4.), amely szerint a munkakör kiterjesztő értelmezésére nincs lehetőség, így ezen elvi alapból eredően jogellenes az olyan gyakorlat, amikor a munkáltató a munkakör részének tekinti egy másik munkakör – akár átmeneti, akár tartós – feladatainak ellátását. Az alperes csak a kinevezés szerinti munkakörön, tehát beosztáson belül határozhatja meg szabadon a munkaköri leírásban nevesített feladatokat, a munkaköri leírásba más munkakörbe tartozó feladatokat jogszerűen nem építhet be.

[11] A Hszt. 71. § (1) bekezdésének c) pontjában meghatározott kritériumok konjunktívak, ebből következően a felperest akkor illetheti meg a megbízási díj, ha nem a kinevezés szerinti beosztásához tartozó feladatkört látott el, többletfeladatként. Ezzel összefüggésben nem azon van a hangsúly, hogy a többletfeladat okozott-e többletterhelést, hanem azon, hogy a feladat a kinevezés szerinti beosztáshoz tartozónak tekinthető-e. Amennyiben a rendszeresen elvégzett további tevékenység nem tartozik az adott szolgálati beosztáshoz, az mindenképpen többletfeladatként értékelendő.

[12] Amennyiben a hivatásos állomány szolgálati viszonyban álló tagja (a körzeti megbízott) hosszabb időszakon át rendszerszintűen a beosztásához nem tartozó feladatkört ellátja, a járőrfeladatokat a körzeti megbízott működési és csoportműködési körén kívül nem eseti, hanem napi rendszerességgel végzi, az többletszolgálatnak minősül és annak ellentételezésére jogosult (Kf.VII.45.076/2022/4., Kf.VII.45.006/2022/4.).

[13] A felperes által végzett járőrszolgálati és egyéb feladatok, mint a munkáltató egyoldalú utasítása alapján végzett feladatok, nem tartoztak a felperes kinevezés szerinti beosztásához. Az elsőfokú bíróság a becsatolt felperesi kimutatás (F/6.), az alperesi kimutatások (3. sorszámú beadvány mellékletei), valamint a perben felvett tanúvallomás (7. sorszámú jegyzőkönyv) alapján helyesen következtetett a többletfeladat ellátására. A rendezvénybiztosítás akkor tekinthető a felperes beosztásához tartozónak, ha az adott rendezvény a működési körzetében a lakossággal, önkormányzattal, civil és gazdálkodó szervezetekkel történő kapcsolattartásához köthető (KMB szabályzat 2. pont a) alpontja, 49., 51. pontjai), amelyet az alperes fellebbezésében nem támasztott alá. A rendelkezésre álló F/6. kimutatás adataiban feltüntetett MKSE sportrendezvény biztosítása sem erre utal. Az elsőfokú bíróság továbbá ítéletében helytállóan rögzítette, hogy a felperes a – beosztásába nem tartozó – járőr- és egyéb feladatokat a körzeti megbízott működési és csoportműködési körén kívül nem eseti jelleggel, hanem visszatérő jelleggel, rendszeresen végezte, amelyre nem adtak jogalapot a KMB szabályzat alperes által hivatkozott pontjai, mert ezek a feladatok nem a felperes kinevezés szerinti beosztásához tartozó feladatok. Az alperes a fellebbezésében állított 91 felperes beosztásához nem tartozó feladatellátást nem mutatta ki, ezen szám a rendelkezésre álló okirati bizonyítékkal sem összevethető, mivel önmagában a csoportkörzeten kívül ellátott feladatok jóval nagyobb számban kerültek (F/6.) kimutatásra, amelyek tételes cáfolatába az alperes fellebbezésében nem bocsátkozott. A felperest a peresített időszakban havonta nagy számban, rendszeresen – tehát nem eseti jelleggel – osztották be a körzeti megbízotti és csoport működési körzeten kívül járőri és egyéb feladatokra feladatokra, ezért az alperes megalapozatlanul hivatkozott a KMB szabályzat 21. pont c) alpontja alapján arra, hogy a különleges jogrend időszakában a körzeti megbízott működési körzeten kívüli járőri tevékenysége megbízási díjra nem jogosít. A veszélyhelyzet miatti személyi átcsoportosítások a felperes eredeti szolgálati beosztása mellett ellátott többlettevékenység ellentételezése alóli mentesülésre nem adnak alapot (Kf.VII.45.184/2021/4., Kf.VII.45.176/2021/4.).

[14] A kereseti igény jogalapját tekintve nincs jelentősége az elsőfokú bíróság azon álláspontjának, hogy a felperes működési körzetének település¹, település² településeket, és nem a körzeti megbízotti csoport körzetet tekintette, mivel – az alperes által nem megdöntött tényállás szerint – a felperes rendszeresen ellátott a körzeti megbízotti csoport működési

körzeten kívül is járőri feladatokat. Az ugyanis, hogy az ellátott többletfeladatok mennyisége miként alakul, nem a helyettesítési díjra való jogosultság, hanem annak a mértéke megítélésénél vehető figyelembe. A csoportkörzetekkel összefüggésben a másodfokú bíróság megjegyzi, hogy a körzeti megbízotti csoport a rendőri feladatok összehangolása, a szolgálat ellátásának hatékonysága érdekében egyrészt a vezetés-szolgálat-szervezés [KMB szabályzat 3. pont b) alpont], másrészt távollét esetén – a KMB szabályzat 2. pont b) alpontja szerinti – körzeti megbízotti feladatot képező folyamatos rendőri jelenlét biztosítása (KMB szabályzat 15. és 27. pont) együttes céljából hozható létre. A Hszt. preambulumban is rögzített alkotmányos követelményhez igazodó folyamatos szolgálatellátás biztosítása miatt – a munkaköri leírásban meghatározott illetékességi szabályokra is figyelemmel – különös jelentősége van a körzeti megbízotti működési körzeten kívül, de körzeti megbízotti csoport körzetben ellátott feladatok egyenként történő vizsgálatának. Ezen esetekben az ellátott szolgálati feladat beosztáshoz tartozónak (KMB szabályzatban rögzített feladat) vagy többletfeladatnak (KMB szabályzattól eltérő vagy tiltott feladat) minősítése nem dönthető el pusztán a feladatellátás helye alapján. Erre a KMB szabályzat 2. pont bevezető mondatrésze és 72. pont c) alpontja sem ad alapot.

[15] A fentiek szerint az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg azt, hogy a felperes által rendszeresen végzett járőrszolgálat és egyéb feladatok ellátása a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja szerinti többletfeladatként értékelhető, amely a Hszt. 71. § (5) bekezdése alapján megbízási díjra jogosít. Ennél fogva az elsőfokú bíróságnak a Hszt. 71. § (1) bekezdés a)-b) pontjai szerinti jogalapok fennállását vizsgálnia, és ezen jogcímekkel összefüggő kereseti kérelmekről döntenie nem kellett.

[16] Az alperesi vitatásra figyelemmel a másodfokú bíróság vizsgálta az elsőfokú mérlegelési tevékenység jogszerűségét. Mivel az alperes nem állapított meg és nem fizetett megbízási díjat a felperesnek, ezért a megbízási díjat a bíróság mérlegelési jogkörében határozhatta meg. Az elsőfokú bíróság a rendvédelmi illetményalap (38.650 forint/hó) 75%-ában történő meghatározással a megbízási díj mértékére vonatkozó jogszabályi rendelkezéseket nem sértette meg, a mérlegelés törvényben biztosított kereteit nem lépte túl; figyelembe vette a többlétszolgálat ellátásával érintett időtartamot és az ellátott feladatok jellegét, továbbá azt, hogy a feladat ellátása rendszeresen és visszatérő jelleggel történt. Mindezekre tekintettel alappal állapította meg, hogy a rendvédelmi illetményalap 50-200%-áig terjedő keretek között a 75%-os mértékre irányuló kereseti igény a többletfeladatok gyakoriságára, jellegére tekintettel nem tekinthető eltúlzottnak, ezért az alperes a mérlegelés során figyelembe vett tények fennállását, a mérlegelés jogszerűségét sikerrel cáfolni nem tudta, így az összecszerűség körében tévesen hivatkozott a 31/2015. BM rendelet 35. § (6) bekezdésének sérelmére.

[17] Mindezek alapján a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Kp. 109. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

[18] A pervesztes alperes a Kp. 35. §-a alapján alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 83. § (1) bekezdése és

102. § (1) bekezdése, valamint a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 4. § (1) bekezdés a) pontja és 3. § (5) bekezdése alapján köteles a fellebbezéssel érintett pertárgyértékhez igazodó, és a jogi képviselő által kifejtett munkával arányosan számított, a pernyertes felperest megillető másodfokú perköltség megfizetésére.

[19] Az alperes az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 5. § (1) bekezdés c) pontja alapján személyes illetékmentes, ezért a fellebbezési eljárási illetéket a Kp. 35. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 95. § (1) bekezdés c) pontjára és a Pp. 102. § (6) bekezdésére figyelemmel az állam viseli.

[20] Az ítéltábla a fellebbezést a Kp. 99. § (3) bekezdése alapján alkalmazandó Kp. 77. §-a alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[21] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kp. 99. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezés zárja ki.

Záró rész

Budapest, 2024. január 31.

dr. Szőke Mária s.k.	dr. Bendli Attila József s.k.	dr. Németh Andrea s.k.
a tanács elnöke	előadó bíró	bíró